

MŪSŲ LIETUVA

NR. 18 (1449) – XXVIII – 1976 M. GEGUŽĖS – MAIO 6 D. – 1,50 kr.
R. Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 – 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

LIETUVIŲ IMIGRACIJOS BRAZILIJON 50-METIS (1926–1976)

MOTINOS IR MOČIUTĖS

Visi mes turėjome ar turime motinas. Apie motinas daug kalbėta, daug rašyta. Kas yra žmogui jo motina — kiekvienas gerai žino ir todėl kažin ar begalima ką nors nauja apie motiną parašyti, tačiau apie jas mes nuolat kalbame, iš jų daug ko laukiame, tikimės. Ir specialią Motinos dieną kiekvienais metais švenčiame. Tai plati, neišsėmiama tema, kaip lygiai yra gilė motinos meilė savo vaikui.

Štai kodėl visos pasaulio kultūringosios tautos gerbia ir šlovina savo motinas. Mintis pagerbti motinas specialia joms skirta diena, rodo, yra kilusi Austrijoje 1912 metais. Prieš I pasaulinį karą ją pasekė Anglija ir JAV-bės. Pagerbti motinas speciale diena paprotys į Lietuvą atkeliavo pirmiausia su skautų organizacijos mūsų krašte atsiradimu (apie 1918 — 1920 metus). Tada Lietuvos skautai motinos dieną šventė gruodžio 2 dieną.

Visa lietuvių tauta motinos dieną pradėjo švęsti 1929 metais. Nuo to laiko pirmasis gražiausio mėnesio — gegužės sekmadienis ir buvo skiriamas lietuvių motinai. Tą dieną visi mūsų krašto žmonės nusilenkdavo gyvai ar jau mirusiai motinai.

Tai formali tradicija. Tačiau nerašytas paprotys gerbti motiną mūsų tautoje yra žymiai senesnis ir jo pradžią sunku nustatyti. Užteks suminėti, kad motinos vardas lietuvių kalboje turi ar ne apie 40 kitų gimininių ar išvestinių vardu, sinonimų.

*

Kai kalbame apie mūsų motinas, apie močiutes sengalvėles, prieš mūsų akis pirmiausia iškyla ta lietuvė motina, kuri ir sunkiausiose gyvenimo aplinkybėse įdiegė savo vaikams lietuvišką žodį, Dievo ir tėvynės vardą.

Toliau prisimename lietuves motinas, kurių ranka laimino pirmuosius nepriklausomos Lietuvos kovotojus — karius, savanorius - kūrėjus. Dar toliau — iškyla motinos, kurios nepriklausomybės metais kūrė ir formavo gerą bei susipratusį lietuvi. Pagaliau turime ir sutemos metų lietuves — tremtinių, partizanų motinas...

*

Bet nereikia pamiršti ir pastarojo meto lietuvių išeivių motinų, į jų tarpą įskaitant ir pačias jauniausias motinas. Tai mūsų išeivijos vilties — išeivių vaikų jaunosios motinos, kurios, sukūrusios lietuviškas šeimas, nedėkingomis aplinkybėmis visomis išgalėmis stengiasi išeivijoje auginti mūsų senąją Tėvų žemę mylinčius vaikus, vaikaičius.

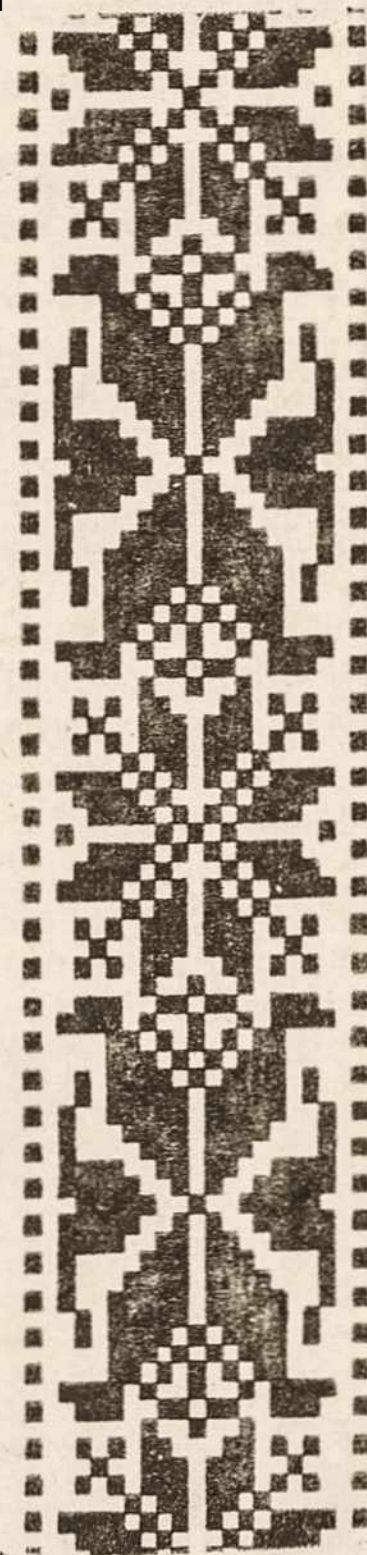
Nemažiau reikia pagerbti tas lietuves motinas, kurios, sukūrusios šeimas su nelietuviais, dar sunkesnėse aplinkybėse moko ir dažnai visiškai pakenčiamai išmoko savo vaikus lietuviškai.

*

Pagaliam reikia sustoti ir prie vyriausių bei seniausių lietuvių motinų - močiučių, senelių. Jos mūsų lietuviškoje visuomenėje ir spaudoje dažnai būna pamirštos, lyg jos būtų jau niekam nereikalingos ar "nurašytos".

O tačiau močiučių (ir senelių) vaidmuo lietuvių išeivių visuomenėje yra labai didelis. Seneliai dažnai atvejaus auklėja savo vaikų vaikus - vaikaičius, nes šiame krašte dažnai atvejaus abudu tėvai ilgas valandas dirba, kad galėtų savo šeimai sukurti palankesnes gyvenimo sąlygas.

Taigi labai dažnai ne motinoms, bet močiutėms ir patikėtas jaunosios lietuviškos kartos

MOTINOS DIENOS PROGA SVEIKINAM VISAS MAMYTES IR MOČIUTES

ROMO KALANTOS SAVAITĖ

Gegužės 14 dieną sueina ketveri metai kai jaunuolis ROMAS KALANTA Lietuvoje, Kaune, skęsdamas ugnyje, reikalavo Lietuvai laisvės ir dėl jos mirė.

Gegužės 18-19 d.d. laidojant didvyriškai mirusį, dešimtys tūkstančių jaunuolių Kaune, nešdami tautines vėliavas, kartojo ir kartojo velionio mestą šūkį — Laisvės, Laisvės Lietuvai!

Demonstrantai sovietinio saugumo pareigūnų buvo žiauriai mušami, areštuojami ir teisiami. Po to, Kalantos pavyzdžiu, deginasi dar 10 žmonių.

Šiems didvyriškiems žygiams prisiminti ir aukoms pagerbti šių 1976 m. gegužės 9-15 — SKELBIAMA ROMO KALANTOS SAVAITĖ.

Visuomenė, ypač jaunimas, kviečiama viešai prasmingai paminėti šiuos įvykius.

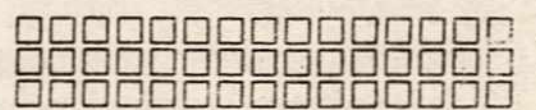
Vyriausias Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas

auklėjimas ir šių be galo svarbią pareigą jos su dideliu pasišventimu atlieka.

Štai kodėl dabar, švęsdami Motinos dieną, savo šeimoje ir organizacijose mes su didele pagarba minime ir gerbiame lietuvių motinų bei močiučių vardą.

b. kv.

"Demaskuot nacionalistinės emigracijos veiklą"

Iš Lietuvos komunistų suvažiavimo nutarimų

Vilnius. — Neseniai pasibaigęs Lietuvos komunistų partijos XVII suvažiavimas priėmė ir paskelbė nutarimus. Teksto labai daug, reikėtų kelių valandų skaitymo. Tai daugiau ar mažiau šabloniškas vartojimas anksčiau buvusių nutarimų ir jie visi surašyti Maskvos stilium ir sukirpimu. Skyriuje "Ideologinį darbą — į šiuolaikinių uždavinių lygį" tarp kitko skaitome:

"Formuodamos komunistinį darbo žmonių sąmoningumą, daugelis partinių organizacijų sumaniau remiasi darbo kolektyvais. Sustiprėjo kova su komunistinės moralės antipodais, smulkiaburžuazinės psichologijos liekanomis.

"Kai kuriems literatūros ir meno kūriniams trūksta gilaus socialinio turinio, pasigendama pilnesnio ir ryškesnio amžiniko vaizdavimo. Lėtai vystomi kai kurie meninės kūrybos žanrai, iki galo neįveikti dar pasitaikantys estetizmo ir nevykusio eksperimentavimo reiškiniai.

"Nepateisinamas didelis jaunimo nubyrėjimas technikumuose ir profesinėse technikos mokyklose.

"Atkakliai kovoti su privačiais savininkiškos psichologijos ir gobšumo recidyvais, sumaniai derinant įtikinimo ir prievartos priemones.

"Būtina ir atcityje nesutaikomai kovoti su bet kuriais nacionalizmo, šovinizmo ir sionizmo pasireiškimais.

"Būtina nuolat gerinti visą ateistinio auklėjimo sistemą, plėsti jo mastą ir kelti teorinį lygį, giliai analizuoti religingumo būklę ir priežastis, tobulinti visas mokslinės - ateistinės propagandos formas bei metodus.

"Sudėtinė šio darbo dalis turi būti kova prieš ideologines diversijas iš užsienio, kurios vykdomos su religijos vėliava ir kuriomis siekiama atgaivinti nacionalistinės bei religines atgyvenas.

"Visokeriopai didinti politinį budrumą, duoti reikiama atkirtį visokioms buržuazinėms ir revizionistinėms teorijoms bei

Nidos pušys

(J. Jodikaičio nuotrauka)

šmeižikiškiems prasimanymams.

"Ekonomistų, filosofų, sociologų, istorikų ir kitų visuomenės mokslų atstovų pareiga — ryžtingai kovoti prieš buržuazinę ir revizionistinę ideologiją visais jos pasireiškimais, argumentuoti demaskuoti metodologinį

šiuolaikinio antikomunizmo, buržuazinės, ypač katalikiškosios, filosofijos pagrindą, lietuvių nacionalistinės emigracijos veiklą. Būtina sustiprinti įvairių technokratiškosios teorijų ir buržuazinių - apologetinių humanizmo koncepcijų kritiką".

Australija už nepriklausomą Pabaltijį

Australijos premjero pagrindinis privatus sekretorius D. Budd min. pirmininko vardu atsiuntė ALTai raštą, kuriuo pažymi, kad Australija ne tik atšaukė Baltijos valstybių inkorporavimo pripažinimą, bet instruktavo savo ambasadorių Maskvoje, kad niekas jo štabo nedarytų oficialių vizitų į Baltijos valstybes. Latvių konsului Australijoje vėl leidžiama eiti pareigas.

Priminė persekiojimus okup. Lietuvoj

Vakarų pasiekė "Chronika Tekuščių Sobytių" (Einamųjų Įvykių Kronika) 37 numeris. Kronika leidžiama Maskvoje rusų kalba. Šiame numeryje yra informacijos, paimtos iš Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos: Nijolės Sadūnaitės byla;

KONGRESUI GINANT LIETUVĄ

Džiugu, kad JAV Atstovų Rūmai priėmė kongresmano Derwinski ir kitų pasiūlytą rezoliuciją 864, pasipriešinančią Tarybų Sąjungos užmačioms susilaukti Lietuvos inkorporacijos pripažinimo. Rezoliucijos turinys labai reikšmingas. Joje sakoma:

"Kadangi trys Baltijos valstybės: Estija, Latvija ir Lietuva buvo nelegaliai nuo II Pasaulinio karo Sovietų Sąjungos okupuotos; ir

Kadangi atrodo, jog Sovietų Sąjunga galutinį Saugumo ir Bendradarbiavimo Europoje akta, pasirašytą Helsinky, interpretuoja kaip suteikiantį pastovų statusą Tarybų Sąjungos neteisėtam ankesavimui Estijos, Latvijos ir Lietuvos; ir

Kadangi nei Prezidentas, nei Valstybės Departamentas nepaskelbė specialaus atsisaukimo ryšium su Galutinio Akto pasirašymu Helsinky, siekiant išryškinti, kad JAV vis nepripažįsta priverstino tų kraštų užėmimo, įvykdyto Tarybų Sąjungos, tačiau Prezidentas savo viešame pareiškimė 1975 m. liepos 25 d. ir Valstybės Sekretoriaus pavaduotojas Europos reikalams savo liudijime JAV Atstovų Rūmų Tarptautinių Santykių Komiteto Tarptautinės Politikos ir Karinių Reikalų Pakomisijoje aiškiai pareiškė, kad ilgalaikė oficiali JAV politika nepripažinti priverstino Tarybų Sąjungos įvykdyto Baltijos Valstybių inkorporavimo ir prijungimo, nėra paveikta Europos Saugumo Konferencijos rezultatų, todėl tebūnie

Nuspręsta, kad nepaisant bet kokio interpretavimo, kokį Sovietų Sąjunga ar kuris kitas kraštas gali bandyti teikti Europos Saugumo ir Kooperavimo Aktui, pasirašytam Helsinky, Atstovų Rūmų pripažįstama prasmė yra, kad 1) nėra pasikeitusi ilgalaikė JAV politika nepripažinti neteisėto užėmimo ir aneksavimo trijų Baltijos valstybių — Estijos, Latvijos ir Lietuvos — įvykdyto Sovietų Sąjungos ir 2) taipgi ir toliau JAV politika bus jokiū būdu nepripažinti Baltijos Valstybių įjungimo į Sovietų Sąjungą".

Šis nutarimas svarbus. Amerikos Lietuvių taryba jau išsiuntė padėkos laiškus į Washingtoną ir prašo, kad ALTos skyriai bei pavieniai lietuviai pasiųstų padėkas savo kongresmanams už vienbalsį taip svarbios rezoliucijos 864 priėmimą. To pasiekta kongresmanui Derwinskiui artimai bendradarbiaujant su Amerikos Lietuvių Taryba.

Povilas Plečkaitis, buv. kalinys, 1975 m. buvo nubautas vienerio, už prasižengimą su savo taisyklėmis! Leonas Laurinskas; po to, kai padavė prašymą išvykti į Izraelį, 1975 m. birželį buvo suimtas tariamai dėl kriminalinio nusikaltimo; Anelė Paškauskienė 1974 m. rudenį buvo suimta už religinės literatūros platinimą; penki katalikų kunigai buvo tardomi ryšium su Sergej Kovalovo byla; daugiau kaip dvidešimčiai buvusių lietuvių kalinių nebuvo leista užsiregistruoti LSSR. (Elta)

Turistės vargai Vilniaus muitinėje

Vykstantieji į okupuotą Lietuvą, paprastai vežasi dovanų savo giminėms. Kaikurie turi daug giminių ir negali vežtis per daug sunkaus lagamino. Tais atvejais keleiviai iš anksto pasiunčia didesnę siuntą į Vilnių, kur nuvažiavę atsiima savo siuntas aerodromo muitinėje. Bet su tokiomis siuntomis būna ir nesusipratimų — vienos visai dingsta, kitos neatsiranda laiku, trečios apkraunamos nepakeliamais muitais.

Šią vasarą viena "TŽ" skaitytoja, grįžusi iš Vilniaus, lankėsi redakcijoje ir štai ką papasakojo. Prieš kelionę į Vilnių ji pasiuntė 100 svarų siuntą ir už viską sumokėjo Kanadoje \$128. Nuvykusi Vilniun, ji tuojau pasiteiravo aerodromo muitinėje, ar gauta jos siunta. Atsakymas — dar ne. Toks pat atsakymas buvo ir antrą, ir trečią dieną. Pagaliau, susirūpinusi keleivė, pati nuvažiavo į aerodromo muitinę. Čia jai buvo atsakyta, kad siunta pragulėjo 3 paras ir reikia sumokėti baudą 3 rublius 60 kapeikų. Kai ji paaiškino, jog tris kartus skambinusi telefonu ir gavusi neigiamą atsakymą, muitinės pareigūnas rusas į tai nekreipė dėmesio. Teko ilgokai palaukti, kol atgabeno iš sandėlio minėtą siuntą. Atidarius lagaminą, paaiškėjo, kad ir dėvėti drabužiai bus apmuitinami kaip nauji. Viską sudėjus, susidarė apie 1000 rublių maito. Turistė protestavo, bet tai negelbėjo. Kai ji pareiškė tokios sumos negalinti mokėti, rusas pareigūnas šiurkščiai tarė: "Norite praturtinti Sovietų Sąjungą savo skar-malais? Mums jų nereikia. Sovietų Sąjungoje visko yra." Turistė paaiškino, kad tie "skarmalai" (jų dalis) yra jos apranga, reikalinga kelionei, o kita dalis — dovanos giminėms. "Aš tikiu, kad Sov. Sąjungoje yra visko, — aiškino turistė, — bet eidama Vilniuje pro batų krautuvę mačiau eilę stovinčių žmonių ir norinčių patekti krautuvėn." Pareigūnas atšovė: "Tai moterys... Jos vis nori turėti po kelias poras batų."

Rusas pareigūnas, asistuojamas dviejų lietuvių (jie irgi kalbėjo tik rusiškai), nenusileido. Kai turistė klausė, ką daryti su atsivežtais drabužiais, pareigūnai paaiškino: galima juos grąžinti į Kanadą (kainuotų 400 rb.) arba palikti sandėlyje; jei per 3 mėnesiui niekas neatsims, perims sovietinė valdžia. Turistė pranešė apie susidariusią padėtį savo giminėms. Nuvykusi su jais į aerodromo muitinę, dalį drabužių išpirko už 640.10 rb., kitus paliko sovietų valdžiai. Tam reikalui buvo surašytas specialus aktas rusų kal-

ba. Bandė turistė kalbinti lietuvius muitininkus lietuviškai, bet tie atsakinėjo tik rusiškai (viršininko akivaizdoje). Nete-kusi kantrybės turistė tarė: "Ar ne gėda jums, Lietuvoje gyvenantiems, kalbėti rusiškai su viešnia iš Vakarų?"

Aplamai, Vilniaus muitinės tarnautojai šiai turistei nebuvo paslaugūs — vis delsė reikalo sutvarkymą. Artėjo laikas išvažiuoti, o muitininkai liepė laukti. Tik vargais negalais pavyko susitvarkyti.

Vilniuje labai daug rusų. Nuvažiavęs tautietis iš Vakarų savo tėvynėn, pasak minėtos turistės, nesijaučia atvykęs Lietuvon. Kur neisi, pilna rusų. Pavyzdžiui, paskambini taksijų įstaigon ir prašai taksio lietuviškai, atsako tik rusiškai. Kai turistė bandė ir toliau aiškinti lietuviškai, taksijų įstaigos tarnautojas padėjo telefono ragelį. Visa tai labai ryškiai parodo rusiškosios okupacijos siautėjimą.

Turistės sutikti lietuviai (išskyrus muitinę) buvo labai nuširdūs. Tas jų nuširdumas verčia pamiršti visus kelionės nemalonumus ir vėl ryžtis ateityje naujam vizitui.

Petras Pakalnis

AR KOMUNIZMAS KEIČIASI?

Savo laiku Leninas tvirtino, kad vienintelis kelias įgyvendinti komunizmą ir pakelti žmonių gerovę yra proletarų diktatūra. Tačiau neseniai Prancūzijos komunistų partijos vadas Marchais išsižadėjo proletarų diktatūros ir jam pritarė visi komunistų partijos kongreso dalyviai. Sovietams tai labai nepatiko, dar ir dėl to, kad jų atstovas negalėjo tarti kongrese savo žodžio.

Italijos komunistų lyderis Berlinguer nuėjo dar toliau. Jis ne tik kad išsižadėjo proletarų diktatūros, bet ir pripažino teisę gyvuoti kitoms partijoms, net priešingoms komunistų ideologijai. Jis taip pat pareiškė, kad Italija turi pasilikti NATO organizacijoje. NATO organizacija yra nukreipta prieš Rusiją. Reikia tikrai stebėtis, kad komunistas Berlinguer pritaria organizacijai, priešingai Sovietams. Kai rusai 1968 m. užėmė Čekoslovakiją, Italijos komunistai pasmerkė jų elgesį.

Ar galima iš tų faktų daryti išvada, kad komunizmas keičiasi? Jokiu būdu ne. Ir štai kodėl. Prancūzijos ir Italijos komunistai taip kalba ne todėl, kad jie norėtų pakeisti komunizmo sistemą, bet kad per ateinančius rinkimus lai-

mėtų kiek galima daugiau balsų ir kad galėtų įsiskverbti į krašto valdymą. Tais sumetimais Prancūzijos komunistai bičiuliuojasi su socialistais, o Italijos socialistai ragina krikščionius demokratų įsileisti į vyriausybę ir komunistų atstovą, kad tokiu būdu ir komunistai nešytų atsakomybę už įvairias krašto negeroves. Bet krikščionių demokratų partija nenori įsileisti komunistą į vyriausybę, nors savo laiku Alcide de Gasperi, krikščionių demokratų partijos steigėjas ir ilgametis Italijos premjeras, buvo įsileidęs komunistą Togliatti į savo kabinetą, duodamas jam teisingumo ministerio portfelį. Tuojau po antrojo pasaulinio karo taip pat ir Prancūzijos vyriausybėje buvo komunistas ministeris, tačiau iš to Prancūzijai nebuvo jokios naudos. Kai komunistai pradėjo kenkti De Gasperi vyriausybei, šis sudarė naują kabinetą ir išjungė komunistus iš vyriausybės. Prieš 1948 m. rinkimus krikščionių demokratų partija labai aštriai pasisakė prieš komunizmą ir parlamente laimėjo absoliučią balsų daugumą.

Nors Berlinguer pasisakė už NATO organizaciją, bet, jei komunistai įeity į Italijos vyriausybę jie rastų priemonių pakenkti NATO organizacijai. JAV turi Italijoje laivyno ir aviacijos bazes, kurios yra svarbi NATO atrama. Panašias bazes JAV turi Graikijoje ir Turkijoje. Bet prieš komunistų ginklų persvarą kiekviena atramos vieta NATO organizacijai svarbi. Per komunistus ministerius Italijos kabinete Sovietai galėtų šnipinėti NATO paslaptis ar silpninti Italijos kariuomenę, kaip jie dabar stengiasi silpninti Olandijos, Belgijos ir Prancūzijos kariuomenes.

Nesvarbu, ką kalba Italijos ir Prancūzijos komunistai, bet svarbu ką sako ir daro Rusijos komunizmo vadai. Per paskutinį komunistų partijos kongresą Brežnevas pareiškė nesistebįs, kad buržujų kraštų vadai šaukia, jog Sovietai padeda kitoms kovojančioms tautoms, t.y. Angolai. Tiesioginiu ar netiesioginiu būdu Sovietai gali padėti ir Rodezijos negrams, siekiantiems krašto valdžios. Nors Sovietai nori gerinti santykius su JAV, bet tik todėl, kad tai yra naudinga Rusijai. Tuo tarpu visos gražios kalbos apie atominių ginklų apribojimą davė mažai rezultatų. Sovietai niekuomet neišsižadėjo savo tikslo valdyti pasaulį tiesiog arba per kitų kraštų komunistų partijas. Komunizmo esmė nepasikeitė, nors ne kartą keitėsi priemonės, kuriomis Sovietai siekė savo tikslo. Nors jiems nepasisekė Egipte, Portugalijoje ir kitur, bet jie turi laiko, lankstumo ir energijos. Jie skverbiasi kur ir kaip gali.

ANGOLOS KELIAS Į KOMUNIZMĄ

Kubietis ir Eseseras:

— Draugas angolietis, mudu tau talkiname įžengti į sovietinį rojų.

L.K. RELIGINĖS ŠALPOS SKELBIMAS

MALDA ir AUKOMIS GELBĖKIME MŪSŲ TAUTOS LIKIMĄ, GELBĖDAMI TIKĖJIMĄ OKUPOUOJE LIETUVOJE.

Aukokime kiekvienas pagal savo išgales. Aukas galima įteikti per abidvi lietuvių klebonijas.

TIESA IR GYVENIMAS

GEGUŽĖS 13-TAUTOS VILTIS

Siluvos Dievo Motina Washingtone, lietuvių kopyčioje, Šv. P. Marijos Nekalto Prasidėjimo bazilikoje. V. Kašubos skulptūra

Ne vienam ir šiandien išgirdus žodį atgaila, apsimarinimą, iškyla prieš akis sausa, išdžiūvusi asketo figūra. Atgaila reiškia jam tą patį, kaip kūno varginimą ir kankinimąsi. Ir su lengvu pajuokos šypsniu palydi atgailos dienos mintį.

Kai iš tyrų grįžo pas savo tautiečius skelbti ateinančio Mesijo šv. Jonas Krikštytojas, eidamas per kaimus ir miestus skardžiu balsu jis šaukė: „Darykite atgailą, nes dangaus karalystė arta“ (Mt. 3, 2). Tuos pačius žodžius kartojo Kristus, kai šv. Joną to meto valdovas įmetė į kalėjimą ir nukirsdino galvą. Kai Kristaus ausis pasiekė žinia apie Piloto nužudytus Galilėjaus maištininkus ir apie 18 nelaimingųjų, kuriuos mirtinai užmušė griūdamas Siloes bokštas, jis sakė: „Ar manote, kad jie buvo kaltesni už visus Jeruzalės gyventojus? Ne, sakau jums, bet jei nedarysite atgailos, visi taip pat pražūs“ (Luk. 13, 4-5).

Jeigu Kristus antrą kartą atėitų žemėn regimame kūne, šiuos žodžius kartotų ir šiandien miestų aikštėse ir kaimų gatvėse savo didžiama nutolusiam nuo Dievo šio meto pasauliui. Iš tikrųjų jie niekada ir nebuvo nustoję aidėti katalikų Bažnyčioje. Kaip prieš 19 šimtmečių, taip ir dabar pasaulis turi

būti kviečiamas į atgailą.

Užtenka tiksliai išversti ir suprasti Evangelijoje sutinkamą žodį „atgaila“ — graikiškąjį „metanoia“, kad paaiškėtų, kas tikrųjų ji yra ir kodėl ji būtina. Šio žodžio pagrindinė prasmė — tai grįžimas, tai minties ir širdies pakitimas, tai vidinis nusiteikimas palikti blogį ir gręžtis į gėrį, tai būseną, kurioje atsiveriama Dievui, ateinančiam savo karalystės kurti į mūsų širdį. Taip, jis reiškia taip pat ir apgailėjimą arba atsilyginimą, bet pirma visko tai yra anas apsisprendimas už gėrį, kaip gražiai išsireiškė T. Cordovani.

Jau senajame įstatyme pranašo Joelio lūpomis Dievas šaukė nutolstančiai nuo jo savo tautai: „Gręžkitės į mane visa širdimi, pasninkaudami, verkdami ir raudodami. Plėškite savo širdis, ne drabužius ir gręžkitės į Viešpatį savo Dievą“.

Nesuprato ano meto žydai. Jie skundėsi: „Kodėl mes pasninkavome, o tu nekreipei dėmesio?“ (Iz. 58, 3). Ir Dievas per pranašą Izaiją jiems paaiškino: „Štai pasninko dienoje jūs vaikotės savo valios, pasninkaudami vaidijatės ir ginčijatės“ (Iz. 58, 3-4).

Veltui pasninkai, veltui apsimarinimai, veltui verkimas ir raudojimas, jeigu širdis nesigręžia į Dievą. Trūksta to, kas

esmingiausia. Veltui būtų ir šian dieninis maldos ir atgailos dienų organizavimas, jeigu į jas jungtųsi tik tie, kurių širdys nuodėmių atskirtos nuo Dievo, visai nebūtų nusiteikusios gręžtis į jį. Jos būtų prasmingos, jeigu pastūmėtų nutolusius nuo Dievo pakilti iš savo klaidų ir atsistoti ant tiesaus, garbingo, sąžiningo gyvenimo kelio.

Būdinga, kad garsiuosiuose Fatimos apsišaukimuose šv. Marija geriausia atgailos priemone primygtinai nurodė uolų savo kasdieninių pareigų atlikimą.

Apgailėtinai menkas yra tas žmogus, kuris gyvena tik sau, kuriam kiti kaip ir neegzistuoja. Jie gali būti vargšai, gali kęsti alkį, badą, šaltį, kad tik jis būtų viskuo apsirūpinęs. Kiti, net tie, kuriems jis turėtų būti ramstis ir paguoda, gali būti jo savanaudiškumo bei aistrų aukos, kad tik jis būtų pasisotinęs.

Ne kitokie yra ir tie tikintieji, kurie tesirūpina tik savo dvasine gerove, visai užmiršdami kitus. Kaip fiziniame gyvenime ne vienas turėtų žūti, jeigu neatsirastų kas medžiaginiame jų skurde ištiesia jiems pagalbą ranką, taip ir dvasiniame gyvenime daugelis iš tikrųjų žūsta, nes tie, kurie gali ir privalo, neateina jiems į pagalbą.

MINĖKIME SUKAKTĮ

Šiomet gegužės 13 d. sueina 25 metai, kai Lietuvos vyskupai Romoje paaukojo Lietuvą ir viso pasaulio lietuvius Nekalčiausiai Marijos Širdžiai.

Trečiame savo apsišaukime Fatimoje Marija prašė vaikučius, kad Rusija būtų paaukota jos Nekalčiausiai Širdžiai. Pop. Pijus XII 1942 metais visą žmoniją pavedė Nekalčiausiai Marijos Širdžiai. Rusija ypatingu būdu paaukoyta 1952 metais, šv. Petro ir Povilo dieną.

Šią 25 metų sukaktį, kada Lietuvos tikėjimas yra varžomas, šventovės išniekinamos, turime minėti su nuoširdžia malda ir atgaila — „Marija, gelbėk Lietuvą — Marija, gelbėk jos vaikus, išblaškytus pasaulyje“.

Marija Fatimoje pažadėjo, kad galutinai Jos Nekalčiausioji Širdis triumfuos. Taika pagrįsta tiesa, teise ir meile turi viešpatauti Lietuvoje ir kitose tautose. Tik malda, vienintėliu taikos ginklu, išprašysime jai laisvės.

Kunigų Vienybės Centro Valdyba 1976 m. sausio 14 d. nutarė kreiptis į lietuvių kunigus pasaulyje jungtis į bendrą tautos malda geg. 16 d. ir atnaujinti Tautos Pasiaukojimo Aktą Marijos Nekalčiausiai Širdžiai. Bus tai tautos šauksmas į Mariją, kad Ji užtartų, laimintų ir globotų mūsų tėvynę Lietuvą.

Prel. Jonas Balkūnas
Jonas Balkūnas
 Pasaulio Liet. Kun. Vienybės Pirmininkas.

Jie dūsta, jie merdi apvaldyti aistrų ir prislėgti didelių nusikaltimų, jie kankinasi, bet patys nepajėgia pakilti. Taip jau Dievo yra sutvarkyta, kad visi žmonės yra lyg vienas didelis gyvas organizmas, kurio vieni nariai turi padėti kitiems ir tik tada gali visi gyventi. Taip yra ir Dievo Bažnyčioje, tame mistiniame Kristaus kūne, kur vienu dvasinė gerovė labai žymia dalimi priklauso nuo kitų. „Tai Čiurpu sukrečianti ir niekad pilnai neišmąstyta paslaptis“, sako šv. Tėvas Pijus XII, kad daugelio išganymas priklauso nuo laisvai šiuo tikslu priimtų mistinio Jėzaus Kristaus kūno narių maldų bei apsimarinimų“.

Kai kartą pamaldži siela šv. Mišių metu kunigui kalbant Tėve Mūsų, savo minty klausė Viešpatį, kaip tai galėjo būti, kad tokios baisios jo kryžiaus kančios neišgelbėjo visų žemės nusidėjėlių, savo širdyje ji išgirdo atsakymą: „Aš atidariau dangų visiems, bet kiekvienas yra laisvas. Jūs, mano broliai, turite padėti žmonėms išsigelbėti, prašydami manęs jiems išganymo ir aukodamiesi už juos“ (Lui et Moi, t. I, p. 60).

Maldos ir atgailos diena yra priminimas šios taip dažnai užmirštos mūsų visų broliškos meilės pareigos artimui bei mūsų tėvynei Lietuvai.

Prel. V. Balčiūnas

ROMAS KALANTA

Romo Kalantos žygio mistika

Mistiškas krauju ir benzinu liepsnojęs žibintas Kauno miesto sode, švystelėjo visoje tamsiai radonoje imperijoje, ir jo kibirkštys išsisklaidė po visą laisvąjį ir nelaisvąjį pasaulį, išnešiodamos lig tol niekam nežinomo kuklaus jaunuolio vardą ir kartu primindamos lietuvių pavergtą tautą. Tai įvyko 1972 m. pavasarį, gegužės 14 d. Tada gyvas žiburys ne tik švystelėjo Miesto Sode, bet ir užkūrė didelį gaisrą, kurio užgesinti vietiniai gaisrininkai - policininkai nebepajėgė, ir Kremliaus viešpačiai, anot kai kurių spaudos agentūrų žinių, turėjo siųsti jiems pagalbą kažkokių azijatų "laukinę diviziją". Nėra jokios abejonės: tomis dienomis tyliai liepsnojo visa Lietuva! Vadinkime tikrais vardais: tą savaitgalį po Romo Kalantos susideginimo, t.y. ketvirtadienį, penktadienį, šeštadienį ir, tur būt, dalinai sekmadienį bei pirmadienį Kaune dėjos tikra revoliucija.

Romo Kalantos žygyje mes gal ne tiek protu apčiuopiame gilią mistiką, primenančią mums senosios Lietuvos didvyrius, kurie

per ugnį išreiškė meilę savo žemei arba prisirišimą prie savo dievų. Juk Romo susideginimas nėra tik ugnies elemento laimėjimas prieš kūną: tai yra didysis sąvės nugalėjimas, tai yra idealo vardant laimėjimas prieš norą gyventi, tai yra aukščiausia auka, kokią tik žmogus gali sudėti ant kovojančios už savo laisvę tautos altoriaus, pagalios, tai yra didvyriškas gamtos dėsnių sulaužymas! Ugnyje su neišpasakytu, akį veriančiu žėrėjimu nušvinta Laisvės Idealas, dėl kurio didvyris miršta! Ugnis yra Didžioji Skulptorė: kai liepsnose išnyksta didvyrio kūnas, tautos sąmonėje ryškėte išryškėja jo pavidalas, kuris išdegina ir niekad nebeišblanksta iš tautiečių atminties ir nebeišdyla iš tautos istorijos puslapių. Taigi, Gyvasis Deglas Kauno Miesto Sode jau niekad nebeužges lietuvių tautos sūnams ir dukroms: jis mums švies laimėje ir nelaimėje. Kremliaus tarnai pasistengė apželdinti net ir tą vietą, kur Gyvasis Deglas suliepsnojo, bet tai juokinga: net ir Kremliaus chemikai dar neišgalvojo nuodų, kuriais būtų galima nuplauti vergi-

jos dėmes! To Kalanto susideginimo toji vieta tuojau paskendo gėlėse. Tai kas kad Kremliaus lekajai jas nuvalė, o gal dar ir šandien tebevalo -- ta vietovė mums yra ir liks šventa ir amžinai skendinti po pavasarių gėlių puokštėmis. Romo pražydusi jaunystė mums visada primins pavasario gėles tik su tuo skirtumu, kad gėlės nuvyta, o jo jaunystė liks amžina ir visada mums primins didįjį poveržį į Laisvę.

Romo per liepsną pasiaukojimas Laisvei kalba ir apie kitką. Nei genijai, nei didvyriai neatsiranda taip sau. Gal jie atsiranda per dešimtmečius, ar šimtmečius, bet jie atsiranda, kai kam tikros susiklosčiusios istorinės aplinkybės juos pagimdo. Nebus per daug pasakius, kad visa lietuvių tauta krovė laužą Gyvojo Deglo liepsnoms švystelėti Nemuno slėnyje. Per daug prisirinko neapykantos okupantams, per daug slėgė širdį

Laisvės ilgesys! Tereikėjo tik vieno degtuko brūkštelėjimo, kad suliepsnotų Gyvasis Fakelas ir užtvindytų gatves tūkstančiai laisvės kovotojų. Per ugnį Romas pravėrė savo brolių širdis sukilti prieš vergiją, pažeminimą ir paniekinimą.

Lietuvių tauta yra susigyvenusi su senosios Lietuvos susideginusiais didvyriais, ir ar gali kam kilti abejonė, kad aną gegužės savaitgalį kovotojams nedingsėjo atmintyje Pilėnų valdovo Margirio dingimas susideginimas Pilėnų pilyje su visa šeima bei igula?

Labai gerai padarė Vlikas, kaip ir pernai, paskelbdamas Romo Kalantos savaitę. Tai yra gera proga valandėlei atitrūkti nuo kasdienybės ir pagalvoti apie didvyrį kurio pasiaukojimas Laisvės Idealui ir uždegtas Gyvybės Deglas Nemuno slėnyje niekad neužges ir rodys mums kelią Laisvėn suremėjusio ir egoizme paskendusio pasaulio ūkanose...

DIRVA

KONGRESO ATGARSIAI

"Pasaulio Lietuvis" vasario mėnesio numerį (44 puslapiai) paskyrė išimtinai III PLJ Kongreso eigos aprašymui bei iliustravimui. Tai, sakytum, Kongreso leidinys. Galėtų būti graži dovanaprisiminimas ypač jvairių Kongreso komisijų nariams.

TĖVŲ ŽEMĖ LIETUVA
MŪS ŠIRDYJE VISADA!

Brazilijos jaunimas Kongrese

GAMTOS DRAUGYSTĖJE

MŪŠŲ LIETUVA Už žiesiems

BRIEDIS

Nors Lietuvos girių karaliaus soste, vietoj plačiaragio briedžio, jau pasodintas stumbras, tačiau gražuolis, šakotų ragų savininkas briedis dar vis laikomas poetišku girių gyventoju.

Ir kur tas jo poetiškumas?! Tai juk flegmatiškai nusiteikęs gyvulys ilga galva su atvėpusia lūpa, trumpu, storu kaklu, ilgu liemeniu, aukštų stiprių kojų, stambaus kūno, sveriančio iki pusės tonos. Šis stipruolis mėgsta ir su žmonėmis pabendrauti, dažnai užsukdamas į artimesnes pamiškių sodybas. Kai kada jis ir prie besiganančių galvijų bandos prisigretina. Tik ne skriausti ar piauti naminių gyvulių, kaip nenaudėlis vilkas kad daro! Briedis ne plėšrus, todėl ir ne žvėrimis, bet gyvuliu yra vadinas. Jo mėsa valgoma (ir labai gardi). Briedis nesipriešina net žmogui patarnauti: prijaukintas mielai leidžiasi kinkomas į roges. Vienu XVIII a. išleistu potvarkiu draudžiama važinėti mieste briedžiais, kad šie arklių nebaidytų. XIX šimtmečio viduryje Amerikoje briedžius kinkydavo į plūgą, kuri jie traukdavo kaip darbiniai arkliai. Šiaurės kraštuose (Alaskoj, Laplandijoje) briedis - patikimiausia susisiekimo priemonė snieguotose laukų platybėse.

Nepaisant jo didingos išvaizdos, briedis yra silpnas ir lėtas; bėga tik reikalo verčiamas ir nuo pavojaus. Užkluptas plėšraus žvėries, jis pirma palaukia, pagalvoja: bėgti ar ne.

Dažno medžiotojo butą puošia pasididžiavimą kelianti trofėja - gražiai įtaisyti briedžio ragai. Tačiau ragus teturi tik patinai (vyriškos giminės briedžiai). Patelės - briedės jų neturi. Ragai - visa briedžio puošmena. 9-12 metų sulaukusio briedžio ragai būna didžiausi, labiausiai išsišakoję.

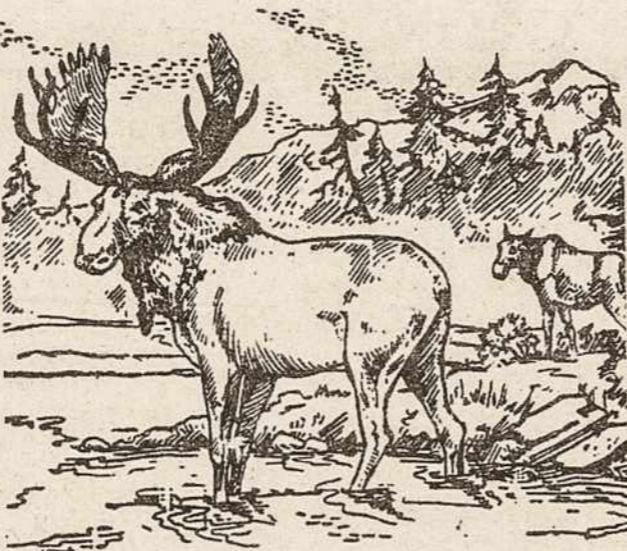
Briedžiai gyvena didelėse giriose, prie ežerų, raistų. Prie vandens jie ateina atsigerti, o karštą vasaros dieną ir į vandenį pliūkštelė: paplaukia, atsigaišina. Dažnas

ir labai gražus vaizdas būdavo Kuršių Nerijoje, kai į marių vandenį įbridęs, iškėlęs ragų vainiką papuoštą galvą, briedis, rodos, gėrdavosi ramiam vandens paviršium atspindinčiu didingu savo atvaizdu.

Briedžiai minta jaunais krūmų ir medžių ūgiais ir lapais. Mėgsta graužti medžių žievę, todėl ūkininkų yra neėjami, nes soduose pridaro žalos. Pasismaguriauja jie ir balose augančiomis purienomis bei rugštyinėmis ir net vandens lelijomis.

Briedžio patelė atveda 1-2 briedžiukus. Jauniems briedžiukams ragučiai ima dygti jau 8-9 mėnesių sulaukus. Dešimties metų briedžio ragai jau būna su 12-14 ataugų. Nauji ragai ima augti kovo-balandžio mėnesiais, o senus ragus briedžiai meta, trindami juos į didelio storo medžio kamieną.

Būdami dar jauni ir neturėdami didesnio savisaugos jausmo, jauni briedžiukai kartais įpranta ateiti su karvių banda į ūkininko sodybą ir vėl eiti kartu su jomis į ganyklą. Kartą toks prijaukęs našlaitis briedžiukas, net ir pavaromas, vis grįždavo prie karvių ir net pasi-

maitindavo jų pienu. Vaikų ir vyresniųjų mylimas ir globojamas, jis net susidraugavo su šeimnininko šunimi. Tik jam ėmus graužti obelaičių žievę, šeimnininkas jį išvarė iš sodybos ir nuo naujų draugų. Bet rytą briedžiukas vėl grįžo, o obelaitės buvo dar labiau nugrauztos. Tada, vaikams ašarojant, jaunas neklaudžada buvo išvežtas toli į girią, iš kur jis jau nebesurado kelio atgal.

Rudenį prasideda medžiojimo sezonas. Šautuvus per pečius persimetę, į miškus patraukia tūkstančiai medžiotojų, svajodami apie taiklų šūvį... Jų taikynys - gražuolis briedis ar grakšti lengvakoje stirna.

Ar galėtų skautas, gamtos draugas, žudyti šį ramų girios gyventoją, kuri gražiosios gamtos Kūrėjas papuošė tokiu karališku vainiku?! Nepriklausomos Lietuvos įstatymai briedį nušovusį baudavo nuo 3000 iki 15.000 litų bauda arba kalėjimu nuo 1 mėnesio iki vienerių metų.

Į mišką nukeliavus pakaktų pasitenkinimo vien stebint tą gražų, išdidų girių gyventoją. Taip turėtų galvoti visi, ne vien tik Briedžių skilties, skautai.

Sesė Liepa

D. BASTYS

LAISVĖS KOVŲ ŽADINTOJAS

"O skambink per amžius vaikams Lietuvos, tas nevertas laisvės, kas negina jos". Su šiais žodžiais Varpas kabėjo Kaune ir penkis kartus per dieną skambėjo.

Lietuviams Lietuvoje Varpas primindavo jų ilgą kovą dėl laisvės. Jiems priminė jų kilimą, religiją, tautinę tikėjimo mintį. Bet lietuviai ir Amerikoje turėjo mintį apie laisvę. Jie atsiuntė Varpą 1922. I. 12. Varpas skambėjo ne tik Lietuvoje, bet ir Amerikos lietuviams. Jie negirdėjo skambėjimo, bet jį jautė širdyse

Jonas Zerr

Philadelphijos V. Krėvės lit.
m-los 8 sk. mokinys

MAMYTEI

KOTRYNA GRIGAITYTĖ

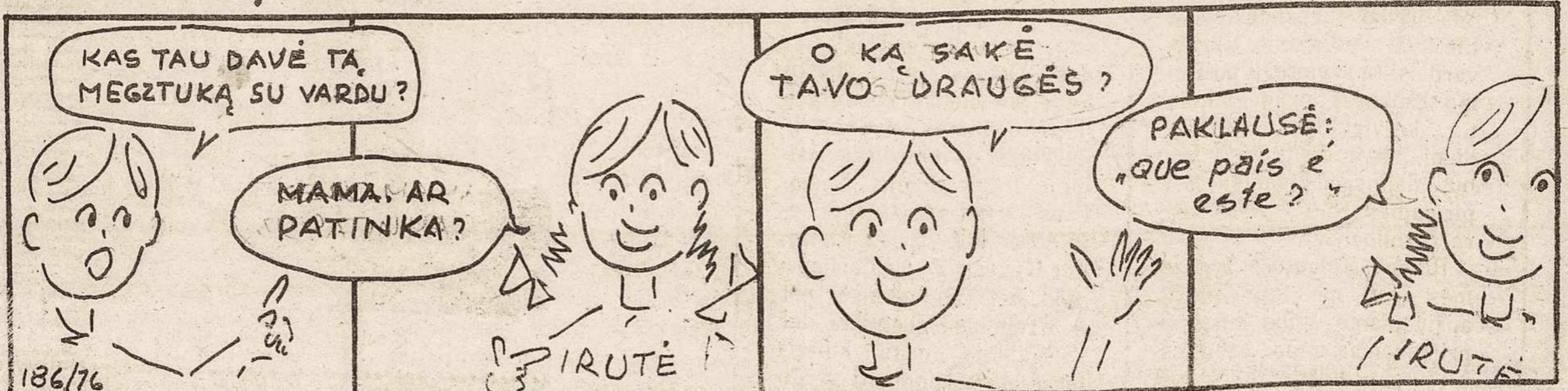
Koks gražus pasaulis
Ant tavųjų rankų,
O sapnuojant žvaigždės
Prie lovelės renkas.

O Dievuli geras,
Saugok vis mamytę —
Ir rudens naktį,
Ir gegužės rytą...

Tau gegužės rytas,
Motinėle mano,
Obelų žiedelin
Meilę įdainavo.

Ir bitutėms dūzgiant,
Ir vėjeliui šlamant,
Mūs širdis kartoja
Mielą žodį: mama!

IRUTĖ ir KESTUTIS

Literatūra - Dailė - Mokslas

Lietuvių literatūros istorija

Antasis Prano Naujokaičio veikalo tomas

J. KUZMICKIS

Po Pr. Naujokaičio "Lietuvių literatūros istorijos" pirmojo tomo (1973 m.), kuris įvairiai buvo mūsų kritikų ir recenzentų sutiktas, 1975 m. pabaigoje sulaukėme to paties autoriaus II tomo. Tai šio didžiulio lietuvių literatūros istorijos veikalo ketvirtoji dalis, apimanti 1907-1928 m. ir pavadinta "posūkiu estetinė ir naujų kelių ieškojimo linkme".

Kai Lietuvoje 1957-1968 m. tokio paties masto "Lietuvių literatūros istorija" buvo parašyta kolektyvinio literatūros kritikų būrelio, galima stebėtis Pr. Naujokaičio dideliu užsimojimu, pagalbinės literatūros sutelkimu ir valingu darbu, kuris tebevaromas ir toliau.

Veikalo apimtis

Šio antrojo tomo įžangoje suglaustai išskelti kultūriniai veiksniai, veikę lietuvių literatūrą prieš I-jį pasaulinį karą ir pirmuoju nepriklausomybės dešimtmečiu, o toliau tuo pačiu biografiniu bei bibliografiniu metodu nagrinėjamos paskirų rašytojų biografijos bei kūryba, pradedant A. Dambrausku — Jakštu ir baigiant vertėju P. Gaučiu.

Viso labo šiame tome suminėti bene 146 plunksnos darbininkai, jų tarpe net penkiolika par excellence "proletarinių rašytojų", kurių vadinama kūryba literatūrinis atžvilgiu labai abejotina. Minėdamas V. Mickevičių — Kapsuką, net pats autorius pažymi, kad "šis bolševikų stabukas čia minimas ne dėl nuopelnų, bet dėl žalos lietuvių literatūrai" (517 psl.). Kai, sekant Lietuvoje išleista "Lietuvių literatūros istorija", minimas net toks J. Vitkauskas, kurio vos 30 revoliucinių eilėraščių išspausdino "Tiesa" ir "Kommunistas", abejotina, ar buvo tikslu atskirai sustoti prie tokių "rašytojų" gyvenimo ir "kūrybos". Ar, tuo keliu einant, nepristigs šioje istorijoje vietos sulasytoms žinioms apie visus tuos, kurie net tremties periodikoje išbarstė didesnę skaičių poetiniu atžvilgiu vertingesnių eilėraščių, nedarančių "žalos" mūsų literatūrai?!

Įžangoje keliais sakiniais paminėjęs "gyvesniam kultūriniam gyvenimui" įgalinusių išsiūbuoti spaudos draudimą, 1905 m. sukilimo pėdsakus ir Vilniaus D. Seimą, autorius tuč-

Aušros Vartai Vilniuje, kurie ir sovietinės okupacijos metu vietinių gyventojų laikomi didelėje pagarboje

tuojau pereina į tris naujas literatūros kelių gaires ("Gabijs" almanachą, "Vilties" laikraštį ir "Draugijos" žurnalą), nuvedusias į estetinę literatūros kryptį. Jos principas: literatūrinė kūryba neturinti tarnauti jokiam utilitariniam tikslui; jos lietuviškumas — ne skelbiamoje idėjoje, o kūrinėje ikūnytoje "tautos dvasioje", kaip dar 1910 m. tvirtino M. Pečkauskaitė.

Kultūriniai veiksniai

Autorius, pirmajame skyriuje pasišovęs nustatyti "kultūrinius veiksmus, veikusius to laikotarpio literatūrą", pirmajame poskyryje (Prieš I-jį pasaulinį karą) visus tuos veiksmus suveda tik į naujus spaudos leidinius, pradedant J. A. Herbačiausko "Gabijs" ir baigiant seiniškiu "Saltiniu". Literatūros mėgėjas vis dėlto norėtų susirasti daugiau medžiagos ir apie kitus kultūrinius veiksmus, skatinusius ne tik kurti, kritiškai nagrinėti literatūros paskirtį, bet ir skaityti, domėtis naujuoju literatūrinio sąjūdžiu.

Nors "Vasario šešioliktosios aktas nėra literatūros istorijos skiriamoji riba", tačiau pati nepriklausomybės realybė, Lietuvos atkūrimas, švietimo organizavimas, tautinės dvasios ugdyimas organizacijose bei draugijose ir kiti atgimimo veiksniai ir rašytojus, ir visą tautą pastatė prieš naują, viliojančią tikrovę.

Tiesa, "Pirmojo nepriklausomos Lietuvos dešimtmečio" antroje poskyryje pripažįstama, kad "atsikūrusi nepriklausoma

Vincas Mykolaitis-Putinas

Skrieji, sakale

Skrieji, sakale, aukštai,
Sakale, toli matai.
Jokie paukščiai suplasnoje
Tau padangės neužstoja.
Bet ir žemės kauburiai,
Kalnų uolos ir miškai,
Nors grūmoja tau tolydžio,
Nesustabdo tavo skrydžio.

Saulės broli, niekados
Nieks tau kelio neužstos.
Kas šiai žemei gimė, nieks
Tavo skrydžio nepasieks.
Vien tik pats, laisvūne paukšti,
Svaigiamė padangių aukšty
Nesuglausk sparnų — — —

ČIURLIONIO DARBŲ SKAIDRES, rodytas M. K. Čiurlionio minėjime Čikagos dabartinio meno muzėjuje, galės įsigyti laisvojo pasaulio lietuviai. Jų numatoma pagaminti didesnį skaičių. Kurie nori gauti šį skaidrių rinkinį, kreipiasi šiuo adresu: Čiurlionio darbų skaidrės, 6721 So. Rockwell, Chicago, Ill. 60629, USA.

VEIKALAS VOKIEČIŲ KALBA

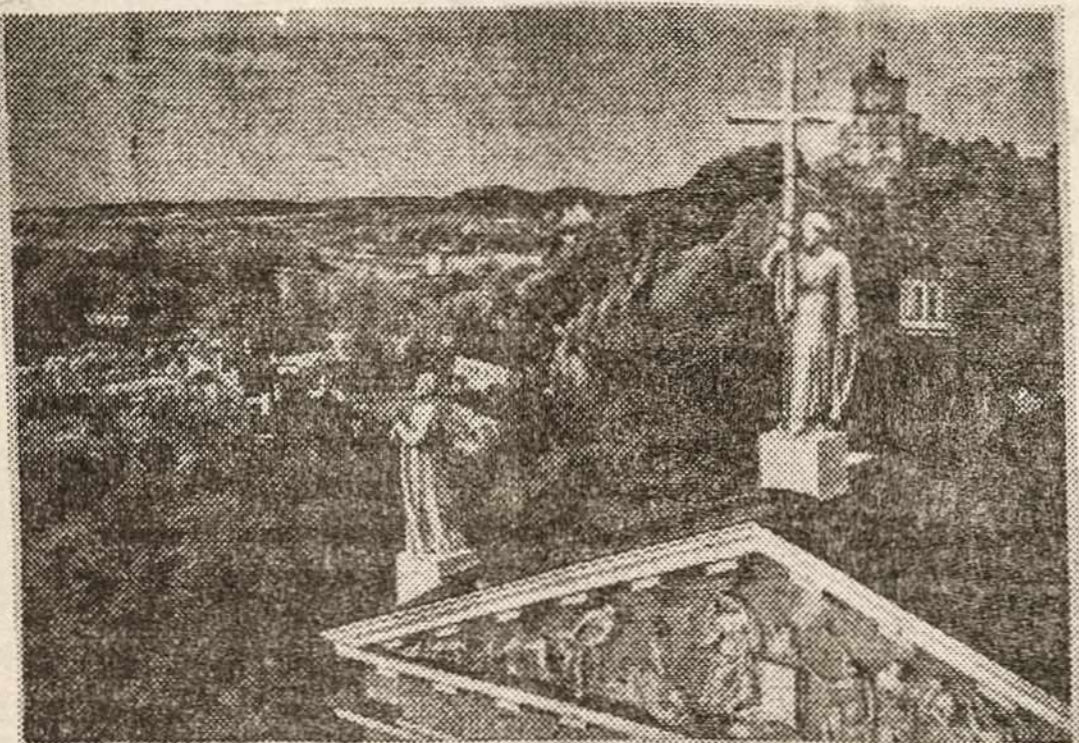
apie M. K. Čiurlionį gaunamas šiuo adresu: VEB Verlag der Kunst, Dresden, E. Germany; arba: Deutsch-Litauische Gesellschaft E. V., 3000 Hannover 89, Postfach 890 155, W. Germany. Veikalo autorius — Gytis Vaitkūnas, pavadinimas — "Mikalojus Konstantinas Čiurlionis", vertėjas — Edmund Danner, apimtis — 280 psl., kaina — pas leidėją 41DM, per minėtą draugiją 71 DM.

Lietuvos valstybė sudarė palankesnes sąlygas literatūrai augti i platumas ir gelmes" (23 psl.), ir net iškeliami veiksniai, skatinę kūrybą, ugde naujus talentus ir žadinę skaitytojų smalsumą: lietuviškoji mokykla, Kauno universitetas, studentų sambūriai, valstybinis teatras, radijas, periodinė spauda. Nėra reikalo stebėtis, kad tuo metu knygų leidimas "nebuvo pelningas". Tačiau permaža konstatuoti, kad "Vairo", "Jaunosios Lietuvos" ir kiti žurnalai "skyrė reikiamą dėmesį ir literatūrai", kad "kėlė kūrybos problemas, vertino kūrinius, ryškino kriterijus". Skaitytojui būtų įdomu platesnis išskeltų problemų išryškėjimas, siūlytų sprendimų įtaka, sugestyvi reikšmė, sekusios kūrybos raida ir kritikos išskeltų problemų realizavimas.

Galima tik džiaugtis, kad pirmuoju nepriklausomybės dešimtmečiu buvo tiksliai suvokta, jog, norint užsiauginti lietuvių literatūrai skaitytojų, neužtenka tik raginti skaityti savo kalbą knygas, bet reikia pratinti juos domėtis grožine literatūra, spausdinant poezijos, beletristikos bei kritikos kūrinių. Ar šiandien tos nuovokos turima, tvarkant mūsų periodinę spaudą, — jau kitas klausimas.

SENOJOJ VILNIAUS KATEDROJ, paverstoj paveikslų galerija, kiekvieną šeštadienį koncertuoja du saviveikliniai chorai. Koncertų ciklą pradėjo Vilniaus statybininkų kultūros rūmų moterų choras "Eglė" ir žemės ūkio ministerijos mišrus choras "Dobilas". Antrame koncerte dalyvavo J. Vanago vadovaujamas Vilniaus pramonės darbuotojų vyrų choras "Aidas" ir Kauno radijo gamyklos mišrus choras su vadove Z. Abromaityte. Jiems akompanavo vargonininkė N. Dainienė. Beveik pusę "Aido" programos sudarė tokie lietuvių kompozitorių kūriniai, kaip J. Juzeliūno—J. Naujolio "Lietuva brangi", V. Montvilos "Sodauto", V. Budrevičiaus "Tykiai, tykiai Nemunėlis teka". Kauniečių "Bangos" chorą buvo susilpninę vadovų pasikeitimai, bet dabar jis vėl yra pasiekęs augstą lygį.

VILNIUJE VARŽESI JAUNIEJI STYGININKAI iš Vilniaus M. K. Čiurlionio ir Kauno J. Naujolio vidurinių meno mokyklų. Pirmąją grupę sudarė III-IV klasių mokiniai, antrąją — V-VI ir trečiąją — VII-VIII. Vertintojų komisija I grupės laimėtoju pripažino kaunietį violončelistą V. Skaisgiraitį, II — vilnietį violončelistą D. Palšauską, III — vilnietį E. Kulikauską, taip pat violončelistą.

Gedimino kalnas ir katedra Lietuvos sostinėje Vilniuje

FILMAS "LAISVOJOJE TĖVYNĖJE"

Siais metais pirmą kartą lietuvių mokyklose pradėtas rodyti filmas 30 minučių (1.200 pėdų) ilgumo, 16 mm, spalvotas, su lietuviška muzika ir paaiškinimais iš nepriklausomos Lietuvos gyvenimo. Vaizdai filmuoti prieš 40 metų Lietuvoje (1937-38 metais).

Filmas pradedamas Zarasų apylinkių vaizdais, Šatrijos kalnu ir žemaičių viensėdžiais. Parodomas Suvalkijos lygumos, Šiaulių apskrities malūnai, gandrai, dr. V. Kudirkos paminklas K. Naumiestyje, Marijampolės cukraus fabrikas. Rodoma, kaip švenčiamos Velykos, kaip vaikai ritinėja margučius. Matomas Kėdainių dvaro žirgynas, vaizdai Žemaitijos turguje ir atlaiduose, Klaipėdos turguje, Palangoje prie jūros, Klaipėdos uoste. Prabėga ekrane Zapyškio, Pažaislio, Kauno, Šiaulių, Rokiškio šventovės, Raudonės pilis, valstybiniai bei privatūs Kauno pastatai, Raudondvario, Alytaus, Lyduvėnų tiltai, geležinkelio automacija (palyginkime su Kanados "Go-Go"!), Kauno tunelis, civiliniai lėktuvai. Matyti 1938 m. skautų ir skautėlių tautinės stovyklos vaizdai, pradžios mokyklų mokinių sportas Kaune, jaunimas prie sodybų, Lietuvos ūkininko sodyba žiemą su sniegu ir kurapkėmis. Žvejai įdomiai traukia tinklus ežere po ledu. Ūkininkai su žirgais lenktyniauja ant Sartų ežero.

Nufilmuota 1938 m. Lietuvos sporto olimpiada: atletika, įvairus jojimo sportas, plaukiojimas, sklandymas, tenisas, tinklinis, krepšinis, dviračių lenktynės, futbolas, šaudymas, buriavimas, lėktuvų skraidymas, Lituanica II, perskridusi Atlantą. Gražu stebėti grįžtančius per Žemaitiją Lietuvos karius iš rudens manevrų, karo mokyklos šventę su prezidentu A. Smetona, kariuomenės su visuomene susiartinimo šventę — parada karo muzėjaus sodelyje. Filmą baigiamas tautos šventės (rugsė-

jo 8) iškilėmis. Visa tai buvo laisvoje tėvynėje prieš beveik 40 metų.

Tai nepakartojami istoriniai laisvos Lietuvos gyvenimo vaizdai. Čia pamatomas tikras to laiko lietuvių gyvenimas, sportas, susisiekimas, socialinis bendravimas, statyba, auklėjimas... Svetur gimusiam jaunuoliui sunku išaiškinti su įvairiausiomis kitomis (dažniausiai nesąmomis) mokslo priemonėmis, kiek jis gali lengvai pamatyti per 30 minučių.

Šio filmo kopijos paruošimas truko daugiau kaip trejus metus. Ilgos buvo derybos su C. Motuzu Niujorke, kol pradėjome žiūrėti jo gausų filmų archyvą. Deja, archyvas neturi gerų sąlygų. Daugelis istorinių filmų, jei nebus atnaujinti ar tinkamai apsaugoti, gali netikti tolimiesiems naudojimui. Filmą nebūtų patekęs į Kanados lietuvių mokyklą, jei nebūtų susilaukta paramos iš visų Kanados lietuvių bankų. Daug buvo gražių žodžių arba net į laiškus atsakymo nesulaukta iš kitų vadovaujančių organizacijų. Visi keturi Kanados lietuvių bankai šio filmo pagaminimui paskyrė po \$625. Buvo ir daugiau išlaidų, kurias sumokėjo filmo iniciatoriai.

Šis filmas Kanados Lietuvių Bendruomenės švietimo skyriaus mokslo priemonių komisijos nemokamai rodomas visoms Kanados lietuvių mokykloms bei jaunimo organizacijoms.

Deja, C. Motuzas nesutiko, kad šis filmas būtų rodomas kitų kraštų mokyklose. Tenka suprasti, kad jis laukia naujo filmo užsakymo iš JAV lietuvių centrų. V. M.

Pokalbis

Kalbasi dvi damos:

- Įdomu, ką moterys vertindavo vyruose anksčiau?
- Kada anksčiau?
- Tada, kai dar nebuvo išrasti pinigai.

Klemensas Jūra

GEGUŽĖS SAPNAS

Lyg drugelis skrajoju po pievas
Margažiedžių kilimu žaliu,
Priskynęs pakalnučių puokštę
Skubu vingiuotu takeliu.

Žiedais išdabinęs paveikslą
Gegužinės Madonos šventos
Ir suklypęs sukalbu malda
Išmoktą iš knygos senos...

Paskui tyliai, kad kas neišgirstų,
Išsaku septynmečio vargus...
Ir — matau — Ji paveiksle man šypsos...
Krūtinėje gera, smagu.

§ .§ '§.

Ir dabar, kai po daugelio metų,
Tartum sapną, — vaikystę menu:
Jau suklypę gyvenimo ratai
Atgirdždėjo į galą dienu ..

O gal ištikrųjų vaikystę
Man tebuvo tik sapnas gražus?
Vis gyvenimo šuntakiais klystu.
Į pakalnę rituos pamažu..

Vėl prisimenu seną seklyčią
Ir Madoną — tarp lauko gėlių...
Tėvelius ir linksmumą sesučių.
Gegužines maldas vakarų...

Krito miglos per daugelį metų,
Pragirdždėjo būtis be vilties...
Ieškau vaiko svajonių gėlėtų —
Tų gegužės dienų praeities...

Tartum sapną — gražiausiąjį sapną —
Vis menu kūdikystės svajas
Ir jaučiu tų pavasarių kvapą,
Kuriam lygaus pasaulio nėra.

Ir dabar — kai gegužis ateina,
Įsibrauna širdin praeitis,
Taip nublukusios naktys ir dienos,
Dulkės nugula tavo mintis...

Tai gyvenimo dulkės, tai rūdys,
Sunaikino kilniausius jausmus
Ir kaip sapną, kaip sapną gegužės —
Pamatai gimto kaimo namus...

Praeini pro pakrypusią svirtį.
Pro seklyčios žemus langelius —

Tik sapne teįmanoma grįžti
Senos tėviškės vargo keliu.

São Paulo, 1976 m. gegužės mėn.

ŠYPSENAS

— Nekalbėk apie skelbimus.
Užvakar skelbiausi, kad jiesko-
me naktinio sargo. Vakara naktį
apvogė mūsų įstaigą...
Parinko Pr. Alš.

Stelbimai
Verslininkas klausia kitą:
— Ar stelbimai padeda tavo
verslui?

MŪSŲ ŽINIOS

LITERATŪROS RATELIO VAKARAS

Mėnesinis literatūros vakaras įvyko pas pp Petraičius, Sumarė. Be ratelio narių, dar buvo ir svečių. Be jau pažįstamo dr. V.

Kiaušo iš Australijos, vakare dalyvavo dr. Gr. Valančius iš Los Angeles ir prof. dr. Paolo Angele-ri, neseniai iš Somalijos perkeltas Italijos Konsulato pareigūnas italy kultūros reikalams, Italų Kultūros Instituto direktorius, su savo sūnumi, studentu Daniele.

Vadovaujant Živilei Jūraitytei, Alf Petraitis pristatė vakaro autorių – Lietuvos besireiškiantį poetą Algimantą Baltakį, kurio ištraukų iš „Ariadnės siūlo“ perteikė J. Valavičienė, O. Petraitytė-Liblik ir pats Alf. Petraitis. Živilė pristatė idomią savo studiją apie žalčio kultą senovės lietuvių tikyboje. O. Petraitytė-Liblik su savo vyru Sergio, neseniai lankęsi Europoje, papasakojo savo įspūdžius, pajvirindami skaidrėmis iš Vilniaus ir Talino, o paskui pavaišindami estų žuvim „Kilo“ ir lietuviškais pyragaičiais. Bet prieš tai dr. Gr. Valančius nušvietė vieną kitą aspektą spaudai ruošiamo savo 1200 puslapių veikalo apie vys. Motiejų Valančių. Ir buvo pasidalinta įspūdžiais su kitais svečiais, kuriems buvo įteiktas ir prisiminimas – „Čiurlionis“, o grande es-quecido“ ir „Brazilijos lietuvių žinynas“. Atskirai buvo primintas kino inovatorius, lietuvis Jonas Mekas, apie kurį buvo plačiai rašoma savaitės „Veja“ žurnale.

Sekantis vakaras bus gegužės 29 d. Br. Kemeklytės-P. Merani namuose, rua Gabriel Lara, 132, Brooklyn (skersgatvis Av. Morumbi, nr.8000), telef. 61-3424.

DIRBA MENO MUZIEJUJE

Dailininkas Juozas Daknevičius, šešis mėnesius restauravęs Curitiba miesto archyvą iš imperijos laikų ir tiek pat laiko restauravęs

karmelity vienuolyno istorinius baldus, šiuo metu dirba São Paulo valstijos paveikslų galerijoje – Pinacoteca – prie Luz stoties, restauruodamas aliejaus, akvarelės ir pastelių paveikslus iš XVIII- XIX šimtmečių. Taip pat São Paulo valstijos kultūros valdyba pakvietė jį atnaujinti senus archyvo dokumentus.

Dail. Daknevičius, pasižymėjęs tapyboje, yra ir dokumentų, žemėlapių bei meno darbų atnaujinimo specialistas.

IŠ KOPŪSTŲ BALIAUS

Apie 90 jaunimo ir suaugusių balandžio 24 praleido kelias mėlonias valandas antrame jaunimo suruoštame baliuje – šį kartą „Kopūstų“, šv. Kazimiero parapijos salėje. Apranga buvo vaikiška mokyklinė, dauguma dalyvių taip ir atėjo. Muziką tvarkė Antanas Baltušis, šviesomis rūpinosi Maurytis Beñdoraitis ir Oleg Shukowski. Įvairius iš kopūstų padarytus skanėstus namuose paruošė Eugenijos Bacevičienės paprašytos šeimininkės – Emilija Bendoraitienė, Silenė Silickienė, Elena Korsakovienė, Elena Karavičienė, Adelė Rubliauskienė. Prie papuošimo ir kitų darbų prisidėjo Janete Nikitin, Lidija Rubliauskaitė, Leonise Rubliauskaitė ir kiti.

KAS IESKO, RANDA

Atsiliepdamas į Magd. Survilienės ir Onos Šeškauskaitės iš Porto Alegre paieškojimą, Pranas Čepauskas duoda žinoti, kad jis gyvena Av. Gaspar Vaz da Cunha, 326, Vila Prado, 02559 São Paulo, SP.

STOVYKLAVO SKAUTĖS

Šeštadienį ir sekmadienį, gegužės 1-2, Machado šeimos miške Maisque stovyklavo aštuonios skautės vadovaujamos Beatriz Bacevičiūtės ir Marinei Bareišytės. Sekmadienį jų stovyklą aplankė vadovai kun. H. Šulcas ir Eugenija Bacevičienė.

Šv. Juozapo Vyrų Brolijos organizuojama ŠVENTKELIONĖ I APARECIDA vyksta Marijai priminti Lietuvą ir lietuvių koloniją Brazilijoje lietuvių imigracijos 50-čio minėjimo proga.

P A D Ė K A

Nuoširdžiai dėkoju visiems mano mieliems draugams, kurie dalyvavo praėjusį sekmadienį Tėvų jėzuitų koplyčioje šv. Mišiose už mano mirusį mylimą vyrą DOMININKA LAUCIŲ, tuo pareiškdamas man savo tikrą draugiškumą ir nuoširdžios užuojautos jausmus liūdname ir vienišame mano gyvenimo kelyje, netekus prieš pus antrų metų brangaus, daugelio metų ištikimo gyvenimo draugo.

Dėkinga

Uršulė Laucienė

IMIGRACIJOS PENKIASDEŠIMTMEČIO ŽINIOS

Komendatorius Stanislovas Mėliūnas lietuvių pagrindinės imigracijos Brazilijon proga paskyrė tūkstantį kruzeirų šių metų simbolio - emblemos konkurso premijoms. Premijos – 500, 300 ir 200 kruzeirų – pirmoms trims vietoms, bus įteikiamos gegužės 30 d. šventėje.

VISI lietuviai, kurie į Braziliją atvyko 1926 METAIS, savo vardus ir pavardes – arba žinantieji apie pirmuosius imigrantus – prašomi pranešti apie juos Penkiasdešimtmečio komiteto izdininkei Aldonai Valavičienei (tel. São Paulo 247-2925 arba Mūsų Lietuvos redakcijoje. Gegužės 30 d. šventėje bus pagerbti šie pirmieji ateiviai Brazilijon.

ALEKSANDRAS BUMBLIS spausdins visus penkiasdešimtmečio renginių pakvietimus savo spaustuveje Tipografia Baltica, darba ir išlaidas paaukodamas šiems metams minėti.

PIRMOJI PENKIASDEŠIMTMEČIO ŠVENTĖ rengiama Vila Zelinoje, Sese-ry pranciškiečių salėje, R. Campos Novos, šių metų gegužės 30 d. Šventė prasideda Mišiomis 15 val. Vila Zelinos bažnyčioje. Meninė programa seserų salėje tuoj po pamaldų. Įėjimas nemokamas. Seka vaisės Jaunimo namuose, kurioms pakvietimą galima įgyti parapijose ir pas komiteto narius.

Gegužės 30 d. meninė programa rūpinasi MAGDALENA VINKŠNAITIENĖ. Ligi šiol programai numatyta: Rūtelės šokiai ir mergaičių okteto dainos, Liet. Katalikų Bendruomenės choras, Nemuno šokėjai, jungtinis visų buvusių ir esamų choristų choras (kurio generalinė repeticija gegužės 23 d. Jaunimo namuose. 15 val.). Oficialioje dalyje apie imigraciją kalbės mokytoja Liuda Majienė iš Guarujos.

VISI VISŲ CHORŲ CHORISTAI, anksčiau dainavę ir dabar dainuoją kviečiami į bendrą repeticiją gegužės 23, sekmadienį, 15 val. Jaunimo namuose. L. K. B-nės choro dirigentas V. Tatarūnas jau išrinko keletą dainų šiam jungtiniam chorui, kuris pasirodys gegužės 30 d. šventėje.

KAS GIMĖ PIRMASIS BRAZILIJON 1926 metais? Jeigu kas turi žinių, prašomas pranešti Penkiasdešimtmečio komitetui.

SEKANČIOS ŠVENTĖS: Birželio 19 churrasco Santa Isabel. Birželio 26-27, iš Čikagos atvykstančios solistės Rimos Mastienės koncertas.

Penkiasdešimtmečio komiteto posėdis gegužės 11, 20:00 val. Jaunimo namuose.

Penkiasdešimtmečio LEIDINIUI ligi šiol straipsnius parašyti pasižadėjo: Liuda Majienė, Stasys Remenčius, Klemensas Jūra; Rio de Janeire atsiminimų užrašys Ernestas Petraitis; Rio lietuvių istoriją paruoš A. Dubauskienė. Rankraščiai laukiami birželio 10 d., kad knyga galėtų dar šiais metais būti atspausdinta. Komitetas laukia kitų bendradarbių leidiniui.

STUDENTŲ SUSIRINKIMAS

25 balandžio įvykusiame susirinkime dalyvavo 5 studentai. Nežiūrint nedidelio skaičiaus, susirinkusieji rado, kad verta susirinkti – kartą svarstyti problemas, kartu galvoti ir pagal išgales veikti. Sekantis studentų susirinkimas bus Gegužės 16 dieną 15 val. Jaunimo Namuose, Vila Zelinoje. Tema – Priežastys, kurios sulaiko jaunimą nuo dalyvavimo bendruomeniniame gyvenime. Pranešimą padarys Elena Bareišytė. Visi lietuviai studentai kviečiami į susirinkimą atvykti. Susirinkimo kalba – lietuviškai.

JAUNIMO KONGRESO POSEDIS

Visi Brazilijos JK komiteto ir komisijų nariai kviečiami į svarbų posėdį š. m. gegužės 10 d., pirmadienį Sąjungos būstinėje, R. Lituania. Dienotvarkėje komisijų pranešimai ir finansinė apyskaita.

KRIKŠTYNOS

Sekmadienį, gegužės 2, šv. Kazimiero koplyčioje T. Jonas Giedrys pakrikštijo Jono ir Nijolės Pupienytės Mikalkėnų sūnų Edson, kurio krikšto tėvais buvo Elena Danilevičiūtė ir Jaime Ventura.

PINTURAS REFORMAS

CASAS – APARTAMENTOS – LOJAS – ETC.

CASCOLAC E SYNTEKO

RASPAGENS, APLICAÇÃO, CALAFETAÇÃO

EM 3 PAGAMENTOS

ATENDEMOS TODOS OS BAIRROS

ORCAMENTOS SEM COMPROMISSOS

TELEFONE 32-9516

DIMAVIČIUS

Naslaitė liūdna be Motinos

Lietuvoj Motinos diena pradėta švęsti atkūrus nepriklausomybę. Bet organizacijų ji buvo švenčiama ne vienu laiku. 1929 organizacijų atstovai nutarė ją švęsti pirmąjį

gegužio sekmadienį. Tuo tarpu Amerikoj šiai šventei skiriamas antrasis gegužio sekmadienis.

Motinos diena dabar švenčiama beveik visam pasauli

VEIKLOS KALENDORIUS

Gegužės 8, 18 val. Jaunimo namuose „Rūtelės“ tėvų susirinkimas.

Gegužės 10, 20 val., III PLJK komiteto ir visu komisijų posėdis, R. Lituania, 67 – Sąjungos būstineje.

Gegužės 11, 20 val., Penkiasdešimtmečio komiteto valdybos posėdis Jaunimo namuose, V. Zelina.

Gegužės 15, 19:30 val. Jaunimo kultūrinio ratelio pobūvis, R. Juatindiba 28. Mooca.

Gegužės 16, šv. Juozapo Vvrū Brolijos šventkelionė i Aparecida do Norte.

Gegužės 16, 15 val. Jaunimo namuose lietuviškai kalbančių studentų (universiteto) susirinkimas.

Gegužės 23, 15 val. visų buvusių ir esamų visu chorų choristų bendra repeticija (gegužės 30 d. penkiasdešimtmečio šventei) Jaunimo namuose V. Zeinoje.

Gegužės 29, 20 val. BLB Literatūros ratelio mėnesinis pobūvis pas Piero ir Bronę Merani, R. Gabriel de Lara, 132, Vila Cordeiro – Brooklin (tel. 61-3424).

Gegužės 30, iškilmingas 1926 m. imigracijos minėjimas V. Zelinoje su Mišiomis 15 val. menine programa, vaisėmis ir pirmųjų imigrantų pagerbimu. (Kitu susirinkimu nebus).

Birželio 13, Metinis pabaltiečių minėjimas – Birželio įvykiu.

Birželio 19, Penkiasdešimtmečio komiteto ruošiamos Joninės, Santa Isabel.

Birželio 26-27, Čikagos operos solistės Rimos Mastienės koncertas

Liepos 3, Jaunimo vakaras su šokiais.

Rugpjūčio 19 – 29, šeštoji metinė Pabaltiečių paroda, Praça Roosevelt, São Paulo.

Rugpjūčio 21-22, Feira da Amizade, São José dos Campos, dalyvauja „Rūtelė“.

Rugpjūčio 21-22, V-toji Tarptautinė folkloro šventė Japonu kultūros draugijos salėje, Liberdade, dalyvauja „Nemunai“.

Rugpjūčio 29 – rugsėjo 19 – „Nemuno“ šokėjų išvyka i VI-tąją Tautinių šokių šventę Š. Amerikoje.

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA-CHUVAS DE TODOS OS TIPOS PARA HOMENS, SENHORAS E CRIANÇAS, MINI-SOMBRINHAS TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual 104.519.517

CGC. 60.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones 274-0677 - (Res.274-1886)
São Paulo

LIETUVIŲ SĄJUNGA - ALIANÇA

MOTINOS DIENOS PROGA

RUOŠIA VAKARIENĘ

Gegužės mėn. 15 dieną - šeštadienį, 19,30 valandą Rua Lituania, 67 - Mooca. Tik iš anksto užsisakę vietas, bendrai praleisime Motinos Dienos minėjimą užkandžiaudami ir besilinksmindami. Tel. 274-5116.

BRAZILIJOS LIETUVIŲ PAGRINDINĖS IMIGRACIJOS
PENKIASDEŠIMTMEČIO

ŠVENTĖ

su pamaldomis V. Zelinos šv. Juozapo bažnyčioje 15 val., meninė programa Seserų pranciškiečių salėje 16 val. ir vaisėmis Jaunimo namuose 18 val. gegužės – maio 30 d., sekmadienį. Pakvietimai vaisėms gaunami klebonijose ir per Penkiasdešimtmečio komiteto narius.

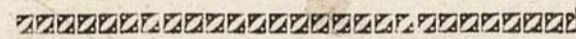
KVIEČIAMI VISI BUVĘ IR ESAMI VISŲ CHORŲ
CHORISTAI

Imigracijos penkiasdešimtmečio šventėj gegužės 30 d. kviečiami kartu scenoje pasirodyti VISI CHORISTAI, kurie per tuos 50 metų dalyvavo bet kuriame chore. Generalinė repeticija kviečiama gegužės 23 d., sekmadienį, 15 val. Vila Zelinos Jaunimo namuose.

METINIŲ MIŠIOS

Gegužės 29 d. (šeštadienį), 19,30 val. V. Zelinos bažnyčioje bus laikomos pirmųjų metinių Mišios už a.a. JONO RUDŽIO vėle. Kviečiame visus gimines ir pažįstamus dalyvauti šiose šv. Mišiose.

Anelė ir Antanas Rudžiai

Kam rūpi

LIETUVA –
jos LAISVĖ,
GEROVĖ

ir ATEITIS,
tam rūpi ir

LIETUVIŠKIEJI
REIKALAI.

Lietuviškai kalbanti

Vyrų – moterų – vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING
médica

HOMENS-SENHORAS
CRIANÇAS

Av. Eulina, 99 – V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emílio Carlo-Bairro do Limão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

NOSSA LITUÂNIA

MŪSŲ
LIETUVA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
ANTONIO AQUINO

Redige: Equipe Editorial
Administrador: P. Daugintis

METINĖ PRENUMERATA: 70 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 350 kr. Paskiro numerio kaina: 1,50 kruzeiras. Užuojautes ir sveikinimai nuo 20 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekių rašyti „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį; vietinės žinios ir pranešimai 9 - 10 puslapiams redakcijai iteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.